

H. B. Barfod.

Nogle Betragtninger over Forbedring
af Mandskabets Forhold.

27. 3. 1934.

Indley:

Stommardørkaptein F. E. Akermann

Orlogskaptein J. H. Mæyasen

Kapteinlöjtnant J. E. E. de Lichtenberg.

Nogle Betragtninger over Forbedring af Mandskabets Forhold.

Mine Herrer!

Det erkendes almindeligt, at den personelle Faktors Betydning er den overvejende i en Flaade, og jo mere mekaniseret alt bliver, jo bedre altsaa oplyst, lærevilligt og derigennem vel uddannet Personel fordres der selvsagt til god Betjening.

Hvis vi erkender Rigtigheden heraf, saa maa vi formentlig ogsaa erkende, at til en Genopbygning af Flaaden kræves først og fremmest godt Personel, og Spørgsmaalet bliver da, hvorledes vi skal tiltrække og holde paa disse Folk i Flaaden.

Det er kun min Mening at omtale de meniges Forhold, selv om dette kun er den ene Side. Jeg udelader helt Spørgsmaalet om Betydningen af dygtige, glade og tilfredse Befalingsmand i Modsætning til udygtige, deprimerede eller utilfredse.

Hvilke Lønninger m.m., der kræves for at faa faste Folk til at tage Stillingerne op, er det Administrationens Sag at fastslaa. Vor Opgave maa det være at bevare dem i Stillingerne, saa længe de er brugelige der. Derefter maa Administrationen atter træde til og sørge for deres Afgang eller Overgang til andre Stillinger, saa at de saa vidt muligt hele Tiden kan se en Fremtid for sig, naar de opfører sig godt og arbejder tilfredsstillende.

De unge værnepligtige møder paa yderst faa Undtagelser nær vilige til deres Værnepligtstjeneste. Enhver Befalingsmand, der giver en Ordre eller træffer en Bestemmelse, som de forstaar enten er nødvendig eller retfærdig, er, hvis Folkene iøvrigt har Tillid til hans Dygtighed, sikker paa i ca. 100% Tilfælde at blive adlydt med god Vilje. Disse 21-aarige flinke, unge Mænd er derfor fra Begyndelsen et godt Materiale at arbejde med.

Krigen og dens Eftervirkninger med flere nye Søværnslove og Overvejelser om endnu flere har ganske naturligt optaget Søofficerernes Tanker og holdt dem ved de store Linier med det Resultat, at vi med Hensyn til Mandskabets Forhold indtil for nyligt stod paa nærligt

samme Stade som for 20 Aar siden. Dette var saa meget uheldigere, som de Forhold, hvorunder den unge opvokser i Dag, er meget forskellige fra dem, hvorunder de voksede op den Gang.

Befolkningens Boligforhold er forbedret, og Hygiejnen i Hjemmene er steget. Paa Gaderne kan man overbevise sig om, at de unge Menneskers Person er velplejet. Tidligere Tiders Forlystelser med Drik m.m. i kvalme Rum har de erstattet med Sport. De er vant til store luftige Skoler med passende Kubikrum Luft pr. Blev og Bad, Sportspladser med Bad, Svømmehal o.s.v. Det er en Ungdom med saadanne Vaner, vi modtager.

Det, som jeg skal indlede Diskussionen med i Aften, maa da være, hvordan vi kan udnytte det Menneske-Materiale, vi faar ind, saa at det bliver til størst Nytte for Marinen. De 3 Ting, som det efter min Mening kommer an paa i denne Forbindelse, er:

- A. At Folkenes Interesse vækkes for Tjenesten,
- B. at de faar Tillid til og Agtelse for deres foresatte, og
- C. at der gives dem saa gode Forhold som muligt at leve under.

ad A.

Naar deres Interesse skal vækkes for Tjenesten, maa man først undersøge, hvori deres Arbejde bestaar.

Dette kan deles i:

- 1) Det rent militære,
- 2) det sømandsmæssige og
- 3) det øvrige Arbejde.

ad 1.

Det rent militære Arbejde omfatter alt, der dygtiggør dem til at betjene de Vaaben og Instrumenter, som anvendes i Kamp paa Søen. Folkene føler, at dette er den egentlige Mening med deres Indkaldelse. De føler dog ogsaa, at hele den militære Opdragelse, der i Begyndelsen bliver givet dem, er en nødvendig Forberedelse, ligesom det er nødvendigt fortsat at holde dem i Form ved Legemsøvelser m.m. ind imellem de militære Øvelser. De finder det ligeledes naturligt, at man ved deres Fordeling paa de militære Onraader drager Fordel af de Færdigheder og Kundskaber, som de møder med fra det civile Liv.

ad 2.

De menige, der udkommanderes med Skibe, paa Forter, paa Flyvebaadsstationer o.l., forstaar, at den paageldende Institution udgør et lille selvstændigt Samfund, hvor alle et saadants Funktioner maa udføres af Besætningen, og at deres Færdigheder ogsaa udnyttes her. De betragter derfor alt Sømands-, Vedligeholdelses- og andre Arbejder om Bord, som en naturlig Del af deres Tjeneste. Kun hvis disse Ting paa Grund af Tøgtets Formaal bliver det overvejende, kan de maa-ske føle sig misbragt til at være billig Besætning paa Statens Skibe. Faren herfor er dog næppe stor, da der jo altid er forbundet en bestemt Hensigt med at anvende Flaadens Skibe eller Marine-Besætning til de forskellige Formaal. Шеferne vil da heller næppe undlade at holde dem i militær Form.

ad 3.

Foruden til Tjeneste paa Søen m.m. er der Brug for en Del Marinefolk til Landtjeneste. Af saadan Tjeneste kan nævnes Besætning til Stanskibe, "Uekla", Flyvebaads-Stationer, Søminevesenet, Vagtposter paa Holmen, rent militære Kontorer samt en i Forhold til de udrustede Skibe m.m. afpasset Kasernebesætning med Erstatningsmandskab. Hvis Landtjenesten bliver alt overvejende i Forhold til den sømilitære Tjeneste, kan Folkene faa det Indtryk, saaledes som de har udtalt, at de ikke udfører Værnepligtstjeneste, men blot er billig Arbejdskraft for Officererne og Marinen.

Dette begrundes navnlig med de fra Kasernen udsendte "Arbejds"-Hold til de oplagte Skibe. Det begrundes ogsaa med Oppasser-Tjeneste i Land og Tjeneste paa halvt civile Kontorer.

Som Bevis paa, at Folkene ikke bryder sig om at komme hjem fra Tjeneste i Marinen uden at have været til Søs, kan jeg anføre de jævnlige Anmodninger om at komme med Skibene uden Hensyn til, at de derved kommer til at ligge længere inde. Tre af Kasernens Kontorister bad forleden Dag om at maate komme ud en Aften med en Torpedobaad for dog at have set noget militært i den Tid, de var inde.

Jeg deler derfor ganske ^(Søofficere) Flådettskolens Syn, naar man der i Vinter har undervist dem i marinemilitære Smer og en enkelt Gang endogsaa har sendt dem ud en Dag med en Torpedobaad.

4

De meniges Syn paa Tjenesten er af Betydning, fordi det senere paavirker deres Indstilling som Vælgere, og fordi det ~~senere~~ gennem deres paarørende spredes til de Kredse af Befolkningen, hvorfra Marinen skulde hente Støtte. Kan Marinen ikke faa tilstrækkeligt med Fortalere fra sine tidligere værnepligtige, maa den formentlig i en parlamentarisk styret Stat som Danmark efterhaanden miste Støtte i Befolkningen og derigennem i Rigsdagen.

ad B.

Tillid til sin foresatte faar den menige gennem de foresattes Arbejde og Optræden overfor ham.

Paa dette Omraade sætter Paget "militær Pædagogik" ind, og jeg skal derfor gaa let hen derover, men blot udtale som min Mening, at det ikke gælder om at lefle for sine undergivne, men om ved personlig Dygtighed, Retfærdighed og Omsorg for dem at erhverve deres Agtelse. Har man opnaaet den, saa vil en noget strengere eller mildere Form, som det nu ligger i ens Natur, have langt mindre at sige. Hvordan man overensstemmende med sin Natur skal optræde overfor sine Folk, hvilket efter Folkenes forskellige Indstilling kan variere fra den ene Besætning til den anden, kan selv et helt Livs Studium af Pædagogik ikke lære En. Det maa læres i Praksis, efter at man har faaet meddelt de faa simple Principper, hvorefter der ønskes, man skal gaa frem.

I Praksis vil ogsaa enhver ældre kunne vejlede den unge, idet denne maa være klar over, at hvis han ikke i rette Tid lærer at faa sine undergivne til at arbejde for sig, egner han sig ikke som Leder.

ad C.

Jeg kommer derefter til det tredie Punkt, jeg havde opstillet, at der gives Besætningerne saa gode Forhold at leve under som muligt. Jeg skal herunder omtale de Forbedringer af deres materielle Forhold, som jeg mener, Tiden kræver.

Der er først Spørgsmaalet om Rumindholdet af Luft paa de meniges Sove- og Opholdssteder og Bekvemmeligheder inden Døre samt den Plads, de har til fri Færd i fri Luft. Dernæst maa komme, idet jeg ser bort fra Kostreglementet de Betingelser, hvorunder de spiser.

Om Bord i Skibene er de meniges Rum givene Størrelser. Det skal dog lige nævnes, at fra det Øjeblik for godt $\frac{1}{2}$ Snes Aar siden, hvor

5

alle faste Folk fik Forhandlingsret gennem deres Foreninger, er de Lukafer og Messer, som de forhandlede sig til, taget fra de meniges Rum. Disse havde nemlig ingen Forhandlere. Man maa vel i noget Grad kunne forsonse sig med ikke fuldt ønskelige Forhold paa Grund af den korte Værnepligtstid, men hvis noget lignende skulde sætte ind i Fremtiden, vilde det sikkert være heldigt, om interesserede Officerer tog Plads ved Forhandlingsbordet som de meniges Repræsentanter. De vilde kunne blive Administrationen en Støtte mod ubillige Krav.

Selv om der ikke kan skaffes yderligere Rum om Bord i Skibene til de menige, saa er det dog ikke dermed sagt, at der dér ikke kan gøres noget for dem. Jeg skal blot minde om, at det for faa Aar siden var forbudt at ryge paa Banjerne. Mange Chefer vil ogsaa kunne fortælle om Udstyr og Bekvemmeligheder, som de har skaffet Folkene.

Saa er der hele Spørgsmaalet om Betingelserne for Folkenes personlige Renlighed. Adgang til Styrtebad og Lejlighedsvis til Kummer med varmt og koldt Vand betragtes i Dag som noget nær et Menneskes Rettighed. At der skal være et Vandfad til hver Mand ved Morgenvasken, er en Selvfølge.

Folkene bør ogsaa have bekvem Adgang til at barbære og frisere sig selv. Det vil sige, at der maa være et passende Antal Spejle i deres Opholdsrum.

Saa er der Opholdet i fri Luft. Her var ogsaa i gamle Dage en Tendens til kun at overlade en ringe Del af Dækket til de menige. Ogsaa paa dette Omraade ser de fleste Chefer mere liberalt paa Tingene.

Da det for Tiden er de færreste af Marinens Folk, der er udkommanderet med Skibe, har det saa meget større Betydning, hvordan de paa eller ved Holmen tjenstgørende er underbragt. Cheferne her har hver paa deres Sted efter Evne forbedret Forholdene for deres Folk. Jeg har ogsaa gjort det paa Kasernen og føler mit særlige Ansvar paa dette Omraade, baade fordi jeg har de fleste Folk, og fordi Kasernen er Central for deres Fordeling, saa at daarlige Forhold her ogsaa vilde mærkes ved Divisionerne m.m.

Sovesalene overfyldes ikke, naar det ikke er strengt nødvendigt; det vil sige, at der i Almindelighed ikke ligger mere end 50 à 60 Mand paa hver. Hver Kategori af Folk, Kasernebesætning, Søminører,

Erstatningsfolk, Skibsbesætninger o.l. holdes adskilt. Til Folk, der kun er indkasermeret paa Kasernen, indkaserne^{res} der af Chefen for Kystflaaden nu ~~altid~~ ^{om muligt} mindst een Befalingsmand, der kender dem, og som derfor kan tage sig særligt af dem. Dette sidste anser jeg for meget vigtigt, fordi Folkene ikke maa faa Indtryk af, at de har to Slags Befalingsmænd: 1) De, der leder deres Arbejde, og overfor hvem de eventuelt kan have erhvervet et vist Frisprog paa Grund af Dygtighed, og 2) Kasernens, der intet kender til dem, men kun forlanger militær Optræden.

Elever og Mæther har Kasernens Nordfløj for sig selv. Derved kommer ogsaa begge Forsamlingsstuer i Brug, og de giver da bedre Plads for dem, der ikke er i Land.

I Nordfløjen har vi desuden indrettet særlige Læsestuer i Stueetagen og en ledig Sovesal som Sportshal.

De store Eksercerskolér afholdes nu paa "Fyen", saa at Kasernen ikke mere under disse Indkaldelser er overfyldt.

Til Færden i det fri havde de menige tidligere kun Baggaarden og Volden bag denne. Dette Areal var omgærdet med Pigtraad. Pigtraaden er nu væk, og paa de tidligere Tømmerskures Plads Sønden for Kasernen er der nu ved at blive planeret til Legeplads og Have for dem, foruden at et større Stykke af Volden er overladt dem.

Det vilde være heldigt, om man havde et Sted, hvor Folkene kunde opholde sig og have Plads til at lege i daarligt Vejr. Ved de fleste Kaserner og Lejre haves Gymnastiksal hertil. Paa Holmen ligger denne for langt væk til i Praksis at kunne bruges til dette. Lige ved ligger imidlertid Planbygningen, ^{etter sigende} der er bygget ^{paa} ~~efter~~ lignende ~~Maade~~ som den nye Sal ved Ollerups Gymnastik-Højskole. Den brugtes tidligere til Køl, men er nu optaget af nogle faa Skibbygningsplader og noget gammelt Træ. Arbejdet med at flytte det er endnu ikke tilendebragt.

Til Fodboldspil m.m. er den gamle Beddingsplads foran Skibsdivisionen nu taget i Brug.

En menig nu til Dags forventes at sidde ordentlig til Bords med de nødvendige og rene Skaffegrejer.

De Borde, der hidtil har været anvendt i Marinen havde 2 Tintallerkeners Bredde, og Længden var kun lige tilstrækkelig til det Antal

Mænd, der blev sat ved Bordet. De afgav derfor oftest ikke Plads nok til Anbringelse af Skaffebakkerne, der saa anbragtes paa Gulvet, hvor man let traadte op i dem. At gøre Bordene 50% bredere tager kun ringe forøget Plads. Jeg kan nævne, at i Kasernens Spisesal gik Tallet paa Borde derved ned fra 28 til 25. Da Midtergangen samtidig blev fri for Skaffebakker paa Gulvet, kunde her endda staa 5 Borde paa langs, saa at Tallet kan sættes op til 30.

Af Skaffegrejer udleveredes kun een Tallerken pr. Mand. I den spiste de først sød Suppe og derefter Steg med Sovs. Sovseskaale eksisterede ikke, heller ikke Brødbakker, saa at Brødet maatte lægges paa Bordet. Naar Køjerne ~~saa~~ paa Banjerne har hængt over Bordene, og Folkene lige har staaet med bare Fødder paa Bordene for at surre Køjer, er dette Forhold ikke lækkert. Det er ogsaa uøkonomisk, fordi ikke spist Brød ikke kan leveres tilbage. Efter hensigtsmæssige Brødbakkers Indførelse paa Kasernen, saa at Brødet urørt kan leveres tilbage, er vort Brødforbrug faldet betydeligt. Muggerne, der bruges til Æl, The, Kaffe, Sovs o.s.v., har en Form, saa at de ~~ikke~~ er vanskelige at vaske rene i Kanterne ved Bunden. Beholdningerne af Tallerkener er stort nok til, at der kan rekvireres to til hver Mand.

Som bekendt har der været anstillet Forsøg med Anvendelse af Jernporcelain, og Stabsintendanten skrev den 14/3 1933 herom:

"Paa et Togt som Inspektionsskibet "Islands Falk" 's maa Forholdene anses for mindre gunstige for et Forsøg med Jernporcelain, men desuagtet har Resultatet hidtil været, at der ikke er blevet slaaet mere itu, end at Værdien af dette Porcelain andrager lidt mindre end Bekostningen ved at forsinne Mandskabets Skaffegrejer."

Naar Forholdet stiller sig saaledes, at Indførelse af Jernporcelain ikke vil bringe forøget Udgift, forekommer det mig at være meget lidt at betænke sig paa ved efterhaanden at erstatte vor Beholdning dermed, En Voksdugsstug og en Træbrødbakke pr. Bakke repræsenterer heller ikke store Summer.

Noget dyrere er det derimod at skaffe bedre Opvaskeforhold til Skaffegrejerne; men da man i Nutiden ikke kan forsvare det Griseri med nogle Baljer paa Dækket, hvor Fedt og Madrester hurtigt danner et Lag paa Overfladen, maa der her formentlig gøres noget. Det, der

skal til, er rindende Vand til Afskylning, før og efter at der vaskes af i varmt Sæbevand. Et saadant System har altid eksisteret paa Kasernen. Det er nu installeret i "Fyen" og enkelte andre Skibe. Det bør efterhaanden installeres i alle Skibe, inden de sendes paa Togt.

I alle vore Nabolandes Mariner, hvor vore Søofficerer har haft Lejlighed til at se det, har man paa Flaadestationerne haft Blikket aabent for Betydningen af at holde de unge menige borte fra Havnebeværtningerne ved at oprette Matroshjem paa Flaadestationernes Grund ved Kasernerne. I vor Hærs Lejre har man gjort lignende ved at oprette Soldaterhjem. Disse er oprettede af Foreningen "Dannevirke", der ogsaa har tilbudt Marinen at assistere ved Oprettelse og Drift af et Matroshjem paa Holmen. Netop fordi vi kommer sidst af alle hermed, vil det, naar det bliver oprettet, udfylde et stort Savn og saa meget mere vise sig at tjene sin Hensigt: at opretholde god Tone blandt Folkene, hvis blot nogle af Landlovsgasterne hellere søger det omhandlede Matroshjem end Byens Havneknejper.

Alle Forbedringer modtages naturligvis med Glæde af de unge Mennesker, men man bør ikke glemme, at det psykologiske Øjeblik for at stramme deres Tøjler paa de Omraader, hvor man anser det for nødvendigt, netop er samtidigt med eller umiddelbart efter, at Forbedringerne er indført. Her er derfor et Omraade, hvor der bør sættes ind nu, og hvor det derfor har Interesse at høre, hvad der fremsættes her i Aften.

Der er først et Omraade, hvor jeg selv er i Tvivl, nemlig med Hensyn til Natlandlov. Jeg vilde føle mig brøsthølden, hvis jeg boede i Provinsen og min Søn paa Grund af Natlandlov, som han undsaa sig over for Kammeraterne ved ikke at benytte, paadrog sig Sygdom. At saadanne Følelser kan bevæge de unge ses af gentagne tilfælde, hvor det er konstateret, at de har sovet i Slæbedamperne ved Toldboden i Stedet for at gaa ud paa kasernen. Natlandlov for værnepligtige blev Befalingsmænd, hvis gode Skøn jeg erkender, indført under Sikringsstyrken og mange holder stadig paa den. Derfra stammer min Tvivl. Ellers kunde jeg tænke mig at stryge den som udstrakt Tilladelse og kun give Landlov længere end til Kl. 24,00 i Undtagelses-tilfælde.

Orden er Grundlaget for al Disciplin. Tyverier paa Kasernen, navnlig af Stortrøjer og Fodtøj, der ikke opbevares under Laas, og som man derfor ikke kan forlange, at Manden skal svare til, og der-

for maa give Attest for, er nedbrydende for Disceplinen. Skabe til hver Mand (under tæt Belægning bliver det 2 Mands Skabe) vil derfor nu blive opsat paa Kasernen.

Saa er der Spørgsmaalet om nu, da de udvændig Betingelser derfor er kommet til Stede, at forlange en vis Bordskik ved Skafning overholdt. Det ved jeg, at man i enkelte ~~XXXXXXX~~ af Hærens Afdelinger har forsøgt. Forinden maa dog Mather og Underkvartermestre, der skal være Baksformænd have lært det.

Det af Marineministeriet udstedte Reglement kræver, at der pibes til Haandvask inden Skafning. Paa Kasernen kan det Reglement dog ikke overholdes for Arbejds-Holdene, fordi disse ikke følger de militære, men Arbejds-riderne. Vi maa derfor se igennem Fingre med disse Folk, men der er for mig ingen tvivl om, at værnepligtige, hvis Arbejde alene har Interesse, og som man derfor lader spise i snavset Arbejdstøj og med snavsede hænder, for at de kan naa at komme paa Arbejde igen i rette Tid, kan man vanskeligt holde disciplinerede.

For at holde Skik paa disse Folk kunde jeg tænke mig, at man dagligt anvendte ^{en} Tid hver Morgen til militære og gymnastiske Øvelser. Forslag i den Retning er dog hidtil ikke blevet bifaldet.

Jeg skal slutte denne Indledning til Diskussion med at sige, at al Opdragervirksomhed maa gaa ud paa at følge saadanne Principper, at alle gode Elementer blandt Ens undergivne kun kan trække samme Vej som En selv. Den første Betingelse herfor er, at man borttager de flest mulige Anledninger til berettiget Kritik.

I.

Mine Herrer!

Det er med den største Interesse og Glæde, jeg har gjort mig bekendt med Indholdet af Kommandør Barfod's Indlæg om "Betragtninger over Forbedring af Mandskabets Forhold", fordi det forekommer mig at være af den største Betydning netop i de Tider, vi oplever, at man særlig har Opmærksomheden henvendt paa dette vigtige Forhold.

Havde Kommandøren benyttet Udtrykket "Kaar" i St. f. Forhold, havde jeg vel ikke dristet mig til at fremkomme med de Bemærkninger, som Indlægget nu giver mig Anledning til, fordi de nærmest er af pædagogisk Art, men de har Tilknytning til det behandlede Emne og fremsættes i den bedste Mening i Sagens Interesse.

Det er ogsaa min faste Overbevisning, at forbedres Mandskabets Forhold, da vil det være til umaadelig Gavn for Marinen som Helhed - ikke blot for Mandskabet selv - der kun er indkaldt i en kort Periode, men det vil ogsaa være tilfredsstillende for de Foresatte, der gennem et helt Liv skal lede de unge og som har Ansvaret for at opnaa de bedst mulige Resultater.

Det kan vel nok være nogen Tvivl underkastet, om Kommandøren har ganske Ret i, at de værnepligtige nu om Stunder møder med lige saa god en Vilje til Værnepligtstjeneste som i gamle Dage, da man betragtede det som en Hønnørsag at komme til Orlogs - i alle Tilfælde forekommer det mig at denne gode Vilje ikke er saa stærkt iøjnefaldende, at den skinner igennem.

Ikke mindst derfor kræves der fra Befalingsmændenes Side den største Agtpaaagivenhed indtil de mindste Detailler for at vække Interesse for Tjenesten hos de unge, ogsaa for Landtjenestens Vedkommende, og der maa stilles store Krav til de værnepligtiges Overordnede og Foresatte ogsaa nu om Stunder, saa man kan have grundet Formodning om, at de egner sig til at lede de værnepligtige paa en forstandig og tidssvarende Maade.

Tiderne har jo forandret sig - ikke saa lidt endda - og der hersker ingen Tvivl om, at i Hjemmene, i Skolerne og fra de Haandværk, som de unge gennemgaaende nu kommer fra, der underkastes

II.

de langt fra - lad mig sige - den Disciplin, som de var ude for før i Tiden og som nærmest var gaaet dem i Blodet, inden de kom i Kongens Tøj.

De har mange udmærkede Egenskaber, men ogsaa Fejl.

De er meget fremmelige, og allerede i en meget ung Alder bliver de meget frit stillet, faar ofte Lov til at tale med om Ting, som de ikke altid har saa megen Forstand paa, har ret store Tanker om sig selv, er noget kritiske anlagt og en Del forvante samt viser ved flere Lejligheder en sørgelig Mangel paa den Respekt for Ældre, som man i alle Tilfælde i gamle Dage var opdraget til at vise uden Hensyn til Stand eller Rang.

Naar man til Trods herfor alligevel maa indrømme og ikke kan undgaa at bemærke, hvor fortrinlig en Indflydelse det har paa de unge værnepligtige at komme under Kommando og blot gennemgaa en ganske kortvarig Eksercerskole paa ca. 3 Uger, og ser hvor hurtigt de formes baade i disciplinær Henseende og hvad Orden og Holdning angaar, saa skyldes det gode Resultat uden Tvivl, at de er blevet ledet med Indsigt paa en bestemt og forstandig Maade, samt at Interessen er blevet vaagen for alt det nye, som de lærer og oplever i den korte Tid Skolen varer.

Men Glæden herover varer desværre saa kort.

Det er baade nedslaaende og sørgeligt at se, hvor hastigt det gaar dem ud af Kroppen, der sløjjes nemlig efterhaanden af i en Grad, som om Interessen var ganske forduftet og det hele var gaaet i Glemmebogen.

I Stedet for at kunne hjemsende de værnepligtige i Forvisning om, at de stadig har været i heldig Udvikling saa maa det desværre erkendes, at det kun for de enkeltes Vedkommende er Tilfældet.

Tværtimod - De er blevet lede og kede af det altsammen i den korte Tid, de har været inde, og man kan ligefrem se det paa nogle af dem.

Og spørger man:

Hvis er saa Skylden ?

III.

Lad mig sige det paa saa nønsom en Maade som muligt:
Vores egen !

Trods bedre Kaar, bedre Kost og megen Landlov, (alt for meget i alle Tilfælde om Natten) gaar det stadig ned ad Bakke, fordi det skorter paa effektiv Tilsyn ikke blot med de værnepligtige, men først og fremmest med de unge Befalingsmænd og faste Folk, som lever klods paa Livet af de værnepligtige.

Jeg synes ikke de unge uøvede Befalingsmænd helt faar den Støtte fra oven, de har Krav paa for at faa Autoritet og Muligheder for bedre at kunne sætte sig i Respekt.

Overmatroser og Overkonstabler i gamle Dage, der levede sammen med Folkene og paa samme Vilkaar, havde gennemgaaet en fortrinlig Forskole og skulde nok forstaa at hævde sig.

Det evner de unge Befalingsmænd ikke saa godt mere bl.a. fordi de ikke har den fornødne Støtte hos Officererne, som flittigt bør være paa Siden af dem ved Mønstringer og lignende, ligefra Udpurring og til Folkene gaar til Køjs.

Jeg mener ikke dermed, at det har nogen særlig Værdi først at komme til Stede, naar der meldes for at Folkene er mødt - det skal helst ske noget forinden der pibes, saa man kan overbevise sig om, at der er Fart i Folkene. Kun derved kan der skrides ind paa rette Sted. Meget Slendrian vil derved kunne afværges. I gamle Dage derimod skulde Underofficeren nok selv klare den Side af Sagen.

Og jeg vil paastaa, at det er af saa vidtrækkende Betydning, at dette ikke maa forsømmes en eneste Gang.

Det virker efter min Mening ogsaa noget nedbrydende for Respekten, at de værnepligtige ser, at man f.Eks. forlanger af Underkvartermestrene, at de selv skal hente deres Mad ved Kabysen.

De værnepligtige faar nemt bl.a. derigennem det forkerte Indtryk, at man ikke rigtig regner med dem.

Vi erkender jo alle, at Befalingsmanden gennem hele sin Optræden har et meget stort Ansvar overfor sine undergivne ogsaa ved at lede dem paa bestemt og velvillig Maade.

Er Befalingsmanden ikke i Besiddelse af en saadan nærmest medfødt Tyne, kan hans Optræden i den Grad virke irriteren-

IV.

de og saa saarende paa de værnepligtige, blot ved at han een eneste Gang forløber sig, snærrer af dem eller ligefrem er uretfærdig, at det gør ubodelig Skade, gør modløs og saa trodssig, at alverdens alle andre Goder og Komfort af forskellig Slags er for intet at regne.

Sker saadant, maa der straks skrides ind.

Et meget vaagent Øje skal der til og en god Portion Taalmodighed.

Det er mere end sørgeligt at se, hvor det kvikke og lærte hurtigt gaar af de værnepligtige, naar de er kommet klar af Eksercerskolen - det er rent ud forfærdende, undertiden at se den Figur de faar Lov at gøre i smaa eller større Flokke, naar de vandrer til eller fra Arbejde uden eller under Ledsagelse af faste Folk eller unge Befalingsmænd, som ser lige saa selvopgivende og umulige ud som de selv, baade m.H.t. Holdning og ikke mindst, hvad angaar Paaklædningen.

Hvor ofte hænder det f.Eks. ikke, at man er Vidne til at en Trop bliver ledet et eller andet Sted hen, hvor der kommanderes "Holdt" og "Ret", medens der i det fjerne langt om længe aflægges Melding - saa langt borte, at Mandskabet i Ventetiden mister Taalmodigheden og af sig selv indtager Rørstillingen, uden at det bliver paataalt af Lederen, som efterhaanden ganske har glemt, hvad Ordre han har givet og lader Aftrædningen foregaa paa Kommandoen: "Driv af!".

Sligt virker nedbrydende paa Disciplinen og maa ikke taales eller finde Sted, fordi det smitter

Har man formaaet at vække den rent militære Interesse for Tjenesten, er den slet ikke saa vanskelig at holde i Form, men paa det Punkt forekommer det mig, at det skorter for Tiden ikke saa lidt og mere end nogensinde før, selvfølgelig mest paa Landjorden, hvor det er vanskeligere og mere brydsomt at holde Interessen vedlige end ombord.

Det gamle Ord om Husmoderens venlige Ansigt og den rene Dug er ikke helt forkert ogsaa i denne Forbindelse.

Renlighed er en god Ting, og der følger baade Sundhed og Glæde i dens Kølvand.

Men det er ligesom om man i Marinen ikke saa meget som før i Tiden har Øjnene aabne for denne Side af Sagen og som om man ikke gaar rigtig til Bunds i Krogene, som er Arnestedet for de fleste Uhumskheder.

Hvorfor findes der ikke endnu paa Værftet i Kasernens Nærhed en rigtig Badeanstalt f. Eks. i Kedelhuset syd for Kasernen, hvor de værnepligtige med passende Mellemlum kan faa sig et rigtigt Karbad.

Hvis man vil spørge de værnepligtige ved en Hjemsendelse, hvor mange Gange de i Løbet af deres hele Indkaldelse har faaet et saadant rigtigt Bad - bliver Svaret praktisk talt 0.

Ved selve Indkaldelsen var det heller ingen Skade til om de værnepligtige efterhaanden kom i Bad, helst samme Dag, for den Vask, der kan foregaa paa Kaserneskipet, er ikke meget bevendt, selv om de faar Besked paa at klæde sig af til Bæltstedet. Det er desværre Resten af Manden, der er det mindst sirlige, og som trænger haardest.

Ombord burde de værnepligtige efterhaanden ligeledes have Lov at faa et Ferskvandsbad i Badekar med passende Mellemlum. Man maa kunne naa Turen helt igennem paa 14 Dage og benytte Lazarettets Badekar, der som oftest fører en meget ensom Tilværelse.

Facaden skal Folkene nok sørge for at faa i Orden, især naar de skal i Land.

Saa ser de virkelig pyntelige og nette ud, det maa erkendes - men i det daglige er det rent ud sagt forbløffende, hvad der undertiden tollereres.

Ogsaa her er det mest effektive Tilsyn en Nødvendighed, Tøjeftersyn kan der gøres ikke saa lidt ud af. Til Hvile og Brevskrivning er der jo rigelig med Tid foruden og Folkene er kun sjældent desværre saa rigtig dejlig legemlig trætte, som man kunde blive det i gamle Dage af Sejlmanøvre, Entring og megen Roning; saa det er ikke strengt nødvendigt, at de udnytter enhver Chance til at

VI.

falde omkuld i Tøjeftersynstiden.

Det hører vist til Sjældenhederne nu om Stunder, hvis det i det hele taget nogensinde sker, at de værnepligtige giver deres Tøj en ordentlig Omgang Bankning eller faar Besked derpaa.

Hvorfor lader man ikke de indkaldte Skrædere gøre sig mere nyttige paa Skræderværkstedet og lader det daglige Blaa faa sig en Presning en Gang om Maaneden efter Tur, naar det vel og mærke forinden af den det tilhører under Tilsyn er banket, børstet og rensset for alle de mange iøjnefaldende Pletter ?

Tøjet vilde have godt af det og det vilde altsammen hjælpe paa det smukke Udseende og bringe Velvære.

Jeg ved fra Intendanturen, at Tøjet ved Hjemsendelse er i værre Forfatning end nogensinde, og det koster Staten mange Penge.

De unge nu om Stunder forstaar vist ikke saa nøje at sysle med Naal og Traad; før i Tiden var det en anden Sag, for det var jo rigtige Søfolk de fleste, som var fikse paa Fingrene og forstod den Kunst at bruge en Sejlnaal.

Hvor vilde det ogsaa hjælpe paa de værnepligtiges Velvære og Udseende, om man kom hen til at sende Tøjet til Vask paa Værftet, som det i nogle Institutioner er Skik og Brug. Paa Eksercerskolen kan det maaske af H.t. den krigsmæssige Uddannelse ikke lade sig gøre, men jeg vil tro, at de Kvaler, de værnepligtige har gennemgaaet med at faa, især det uldne Tøj nogenlunde rent og i skikkelig Stand, (Kamgarns- og Flonelstrøjer samt Sokker) sent gaar dem af Minde.

Tøjet lider af den Mishandling, det kommer ud for af Folk, der ikke har den bitterste Forstand paa at behandle det.

Den Tid, der herved gaar til Spilde kunde anvendes paa Gangtøjet, paa Sko især de hvide, sure Sejldugssko, som næsten altid er kulsorte. At Staten ved at sende Tøjet til Vask kommer i en Extra-Udgift kan jeg ikke se. Pengene det koster at faa Tøjet vasket paa Orlogsværftets Vaskeri, vandrer jo kun fra den ene Kasse over i den anden indenfor Marinens Budget.

Kommandøren nævner i sit Indlæg Kostreglementet.

VII.

Reglementet er der ikke noget at klage paa; men da det er en Kendsgerning, at megen Misfornøjelse stammer fra Kødgryderne, kan man heller ikke her være agtpaagivende nok med et effektivt Tilsyn af Udvægt, Madens Tilberedning og Udlevering og Fordeling. Ogsaa udenfor Hovedmaaltiderne. Det er ofte en Bagatel, der faar Bageret til at flyde over. Variationer er godt, men man skal passe paa ikke at lade Intendanten lave saa mange smaa fikse og lette Retter ud af Maden, at det kniber med at blive mæt.

At Maden indtages i velordnede og pæne Omgivelser af rene Folk forhøjer Nydelsen. Og hvis der ikke kan blive Raad til Linoleum eller en Voksdugsdug, som Glansen for Resten hurtigt gaar af, saa har vi da heldigvis endnu de gode, gamle Træborde og Bænke, som ~~vok~~ kan skures skinnende hvide med Sand og Sejldugslap - som iøvrigt alt andet Træværk - men desværre er denne herlige gamle Opfindelse ved at gaa i Glemmebogen. Renlighed af den Art koster ikke mange Penge, men en god Vilje, godt Humør og at man flittigt sætter Folkene i Gang dermed, - af sig selv finder de aldrig paa det.

Jeg ved meget vel, at mine Bemærkninger til det fremkomne Indlæg er af en saare selvfølgelig Karakter, men jeg tror ikke det kan være til nogen Skade, at pege paa, at der maa kunne gøres ikke saa lidt for at forbedre Disciplinen, hvilket avler Tilfredshed og bidrager til at forbedre Mandskabets Forhold.

Det er vel de færreste Befalingsmænd, der er ufejlbarlige, og man kender af alle Mennesker allerbedst sine egne Fejl, selv om man nødig vil erkende dem.

Men en Gang imellem maa man gribe sig i Barmen og forsøge at rette paa det, der er forkert.

De faa Dyder, man har, nærer man jo ingen Bekymring for at lægge for Dagen - derfor har man ogsaa Pligt til at erkende sine egne Fejl, for derigennem at kunne gøre Nytte og faa rettet paa Steder, hvor Skoen synes at trykke.

A I

Kapitulant - Lichtenberg -

Juday

Konstans

Jeg vil begynde at
det for fremfjort vil jeg
sige at det meget til
Kraenzer Undervisnings-
materiel for det varse-
pligtige Mandagat

Der savnes Bøger,
Billeder, Opislag, der kan
en let og smukt og værd
kan oplyse den vordende
kan Mærkes B. V. K. S. S. S. S.
og Løstede.

Jeg mener det vil
være til nytte at man
kunne oplyse den varse-
pligtige mere og dermed
gør ham mere interesseret
i hele Sagen.

Jeg skal derfor kunne
antagelse at den Staaendeg
for Varsuplygtige - der er
beholdt læst og skrevet om
svært man selv der at
se Sagens dyb. - Jeg
synes den man kunne
være til nytte for alle
Partier.

Vi er jo alle klar over
at det er Materiellet den varse-
pligtige skal uddannes med,
men naar man i disse
Krisetider ikke har Raad
at skaffe det tilstrækkelige
Materiel, saa man man
i nogen højere Grad
Rapport til Højdep
I det hele taget man

have lov at tage

man lige brug hvad man
kan for at lære den
vordelige uagt, saaledes
at han ikke bliver gaa
hjem og sove at han ikke
lærte sig i vordeligheden
ikke forlod uagt og det
helt, for hvis han hjem-
sendes inden det Indtryk
at han ikke lærte uagt
og forholdene var ikke
gode, saa bliver ^{for udtroget} Bommen
over Mærken gaa de fleste.

Foruden at uddanne
de vordelige til Landets
Forsvar har Mærken
lojens Staven - det Bommen
at være en Skole for Landets
Mænd hvor de ^{ikke} vordelige
ligemuligt kan trænge
hendes og lære Brevfugl og
Ordre

Det første Punkt at
uddanne dem til
Landets Forsvar er der
10 i fjendtlige ikke uagt
Reed til, og med den
~~af at være en Skole for~~
til at være en Skole for
Mændene saa synes
Mærken i fjendtlige at være
svært tilbage - i hvert
Fald i Sammenheng med
Staven.

Staven har en stor Fordel
at Indvordet i Kompagniet
og dermed de af Mændene
- men

A. II

der indgælder — faar
noget af den samme
Uddannelse, hvad enten
Budgettet er stort eller
lille, hvilket udad til
er en stor fordel.
Kroskoder.

Det styrker Villien
til Hæren med i Besøgs-
ningerne og den klynge
Hæren og til.

I marts Videnskab
September-Oktober Skrift
for 1933 finder et Udvalg
af Oberst Larsen det
omhandlede "Ungdommens
militære Opdragelse og
Officerens Stilling i
Platon's Stat, i Janus's
socialistiske Stat og i den
faktiske Stat".

Men her tales hele Videns-
kaben om Hæren. Marsken
nævnes ikke i dette
Udvalgte af idealistiske
Tanker.

Det er jo rigtigt at
uden Grund at dette
Udvalg er kommet i
Videnskabet om troens for
samme Videnskabstvet
i den kommunistiske General
Gennem Skrift og Tale
har sloet til dog for
Hærens Betydning for Ung-
dommens Opdragelse og Ud-
dannelsen.

Helst ikke her synes det
i nogen mærkelig Grad at
henbydes til Marskens Betydning.

Har bliver blotter paa
Marsven og paa det
meningsløse og for ham
uforsvarlige ved hele
Forsvaret.

Marsven Jaar i Vordely-
heden i ham en ~~fast~~
Modstander, sleder for
en aktus medskyldig

Vi har ikke saa paa
i Aarets Løb, det gaar
paa den Maade ved
Indholdelsen

Vagen som saadan er
jo ikke saa ligetil at
lise, men anten maa
vare klar over at der
meget til blæder sig
en Misstemning over
Marsvens Organisation
hvorfor er dobbelt bekløget
naar det er indaand for Soudan-
standen.

Med Indlæg foruden
sig jo meget mere i Telling af den varnelygheds
Uddannelse og ønsker mere Oplysning — ikke
saalæder at forstaa at jeg har tænkt mig en
Folketsoluddannelse, men jeg ønsker blot at
den varnelygheds hør være mere om og kendt ^{mere til} den
Marsven har har Genski.

ATM

-indrøft et rangør med
den konge Barber, der
endda har den fordel at
han i roligt tøj kan
spise noget extra.

De smaa Villag til
de udvalgte Sjøfolk for
Tjeneste som Førgemænd
ledt hider m. w. & jo gaa
faldet bort.

Paa et Punkt synes
jeg Maanen burde give
Soinmanden en byde-
punde og forlaand Haand-
retning, og det er ved
Indholdet af den
varmlytning Maanen.

Han er nemlig meget
vanstulger og skilt end
en lortten som betet
Haandværet, der den
ene Sag kan gaa for
et Værdighed og den
nær Sag kan møde
til Indholdet.

Soinanden der ~~ikke~~ er
forstøvet paa en betent
Rude & maaste fornyet
til at gaa hjemme i
langere Tid for at vende
paa Indholdet udsagen -

Han forrøjer evt. en
anden Alge der viser
sig at blive meget paa
det mure - han kommer
for sent hjem - bliver skuffet
og saa bliver han borte

Men dette sammendrag
med at Uddannelses-Indstiftningens
forringes og siktes svakte
Marinus Durdomni paa en
meget farlig Maade, saaledes
at det ikke er den den
Mand fra Landet i det
sine Sommer her.

Men alle om Marinen
ikke kan overleve den
jære Mand fra Landet
om sin Betjening, saa
skulde det dog dog
gaa saa godt at Marinen
indstode Tilleden overfor
den danske Soinandsland.

I Septembers Tid var
det en Dreng fra Soinand
at have vaerd til Orlog.

Han lærte meget kan
hvide Broy for og til Jernald
varede alle med hans
speciell Uddannelse ved
at man gav ham mere
i den.

Jeg er jo nok klar over at
den betjening ikke mere
spiller den Rolle som i
Septembers Tid, men jeg
tror alligevel at det
sikke have sin Betjening om
Marinen paa en eller anden
Maade kunde give et mere
haandgribeligt Pevr for at
man varede alle Soinand.

I Opblikket er det raadet
at han jo vent Linnings -

Konferens om den danske Læge:

Til Bureaux i Lægen

Lægeforeningen Udsættelse
Selskabsdirektøren Udsættelse Mr. Jones
Tilkommer - Karetakten Fribestanden Lægen

Indtægter med ^{Forslag} ~~Indtægter~~ til ~~Selskabsdirektøren~~ ~~Bestyrelsen~~
om at lægge Selskabsdirektøren ~~Udsættelse~~ over
inden Lægeforeningen og Lægeforeningen
selskabsdirektøren Udsættelse til Medlemmer af So-
sialdemokratiske

OK. *Margaret*

Julie med flødt at Permedpennumal dechales her, Selskabet
kun i Føn og Melkepodagoch
Indvæsen for 20 år navn 3 beholdningskuler i 3/4 år 5-600 Mand
med Udval

~~Udvalgte Fortællinger~~
Besættelsesplan Skovene
Madskenen Foredrag. Efterskolen som Polygen.

Aftenidret, ring Svoffen, hvis for det er der noget galt
Melkepodagoch eller gaben er mere end er kan. Lad det er her over vel over
og adkommer, Kunstensskole kan det fulde for de Fører.

Arbejdsloste kan afskaffe sandheden der ikke er alene Arbejdsloste -
At demselv er af det end. Mesteligheden og Katten for over Reklame

Til det til Foreningen - Melkepodagoch

Kostbetragtning.

Moder for Skolebørn

Tøjshenon